

РЕШЕНИЕ

№ 3792

гр. София, 05.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 13.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **6464** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

С Решение №3823/02.08.2011 г. , постановено по адм. дело №3892/2010 г. по описа на Административен съд София град, АССГ, II о., 22-ри състав е отхвърлил жалбата на И. Л., Е. С. Т.-К., Д. В. С., С. Г. П., Б. Г. П., Ц. Г. Р., Д. Е. П., М. Н. П., В. К. Д. всички със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.3-5, чрез адв.Г. А. срещу ЗАПОВЕД № РД-09-50-597/19.04.2010г. на Главен Архитект на Столична община, като НЕОСНОВАТЕЛНА и е осъдил жалбоподателите да заплатят направените за производството разноски.

По реда на редовния инстанционен контрол, с Решение от 2.07.2012 г., постановено по адм.дело №13249/2011 г. по описа на Върховен административен съд, ВАС, II отделение е отменил Решение №3823/02.08.2011 г. по адм. дело №3892/2010 г. на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Изложеното от ВАС отменително за първоинстанционното съдебно решение основание-съществено нарушение на съдопроизводствените правила е за неизпълнение на задължението на съда по чл.218, ал.1 от ЗУТ / в редакцията й, обн. В ДВ, бр.87/2010 г./.

След публикуване на съобщение в н.р. на ДВ, бр.82/26.10.2012 г. за оспорването по реда на чл.218, ал.2 ЗУТ, в изпълнение на указанията на ВАС, дадени в отменителното решение /чл.224 от АПК/, в срока по чл.218 ал.1 от ЗУТ, не са постъпили искания на заинтересувани лица за конституирането им като ответници в производството.

При новото разглеждане на делото от ОССГ, жалбоподателите И. Л., Е. С. Т., Д. В. С., С. Г. П., Б. Г. П., Ц. Г. Р., Д. Е. П., М. Н. П. и В. К. Д. се представляват от адв.М. и адв.А., които поддържат жалбата и молят за уважаването ѝ.

Ответникът-главният архитект на Столична община не се представлява при новото разглеждане на делото.

Заинтересованите страни, служебно контитуирани при първото разглеждане на делото- ЕС на пл.Народно събрание №3 и МК „Я.” не се представляват, а [фирма] се представлява от адв.П., който оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на направените за съдебното производство разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, като при новото разглеждане на делото не са събрани доказателства по чл.226 от АПК-възникнали или станали известни на жалбоподателите след приключване на устните състезания при първото разглеждане на делото, намира следното от фактическа и правна страна :

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало по молба на собственика [фирма] с вх.№ ГР-70-00-455/22.06.2009г. с искане за одобряване на изменение на план за застрояване и РУП за УПИ III-7 от кв.487 по плана на [населено място], местност „Център-Зона А”, придружена от мотивирано предложение, ведно с обяснителна записка на проектант арх.Б.. Съгласно данните от последната, с изменението на плана за застрояване на процесния недвижим имоти се запазва постоянния градоустройствен статут на съществуващите 2-етажни сгради, като се предвижда ново строителство с етажност М+6+А, 2 етажно пристрояване и 5 етажно надстрояване при покриване на калкана на 6-етажната сграда в УПИ II-6 и 1-етажно допълващо застрояване с използваема тераса на калкан с УПИ IV. С плана е осигурена топла връзка между основното двуетажно застрояване и 1-етажното допълващо застрояване. При изработване на проекта е указана зона на стария градски център /Ц2/ с максимално допустими параметри на застрояването, съгласно ОУП на [населено място], а именно: максимална допустима плътност на застрояване- 80%, максимално допустима интензивност на застрояване- 5.0, минимална озеленена площ-20%. Проектът е съобразен с предписанията на чл.82 ал.1 и ал.2 от Наредба №7/2003г., относно покриването на калканната стена, както и с чл.35 ал.2 ЗУТ-относно разстоянията към вътрешните регулационни линии и чл.32 ЗУТ-относно разстоянията през дъно и през улица. Спазени са и изискванията на Наредба № 8/2001г. за обема и съдържанието на устройствените планове и схеми.

Със Заповед № РД-09-50-871/24.07.2009г. на Главен Архитект на Столична община е допуснато да се изработи ПУП за УПИ III-7 от кв.487, местност „Център-Зона А”, при спазване на посочените задължителни предписания.

Молбата, заедно с постъпилите възражения е разгледана на заседания на Общинския експертен съвет по устройство на територията в Столична община, видно от протокол № ЕС-Г-8/26.01.2010г., т.36, протокол № ЕС-Г-22/09.03.2010г., т.28. Указано е проектът да се преработи, като се укажат и подземни гаражи, да се осигури достатъчно място пред портика мин.5.00м. в рамките на височината на портика и да се

моделира застрояването със скосяване на югозападния ъгъл на сградата-културна ценност. С протокол № ЕС-Г-25/16.03.2010г. т.28 е взето решение, с което е приет преработения проект и е предложено на Главния Архитект на Столична община да издаде заповед за одобряване на ИПЗ и РУП за УПИ III-7 от кв.487.

Въз основа на проведената процедура и на основание чл. 129 ал.2 ЗУТ, чл.136 ал.1 ЗУТ, чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, чл.113 ал.2 и ал.4 ЗУТ, чл.31 ал.4 ЗУТ, чл.21 ал.3 ЗУТ и т.10 от Приложение към чл.3 ал.2 ЗУЗСО и Заповед № РД-09-3345 от 29.05.2008 г. на Кмета на Столична община, Главен Архитект на Столична община е издал Заповед № РД-09-50-597/19.04.2010 г., с която е одобрил ИЗМЕНЕНИЕ на плана за застрояване на УПИ III-7 „за обществено строителство” от кв.487, местност „Център-Зона А”, както РУП за този недвижим имот, съгласно приложения проект.

В административната преписка са приложени писмо изх.№ 7000-СП-104/04.02.2010г. на Дирекция „Зелена система”, с което се заверява геодезическо заснемане на съществуващата растителност в УПИ III-7, Протокол № 10/18.06.2003г. на Експертен съвет на НИПК, писмо изх.№ 2210/28.10.2009г. на НИОНКЦ, с което е съгласуван представения проект.

В хода на съдебното производство при първото разглеждане на делото са извършени назначените от съда съдебно-технически експертизи, изработени от вещите лица инж.В. Г., арх.М.М., арх.Г.Г. и инж.Т.Т..

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Жалбоподателите са от кръга на заинтересованите лица по чл. 131, ал. 2 т.2 от ЗУТ, за които е възникнал и съществува правен интерес по см. на чл.147 АПК да оспорват издадения административен акт. В хода на съдебното производство безспорно се установи въз основа на събраните писмени доказателства по делото, че жалбоподателите се легитимират, като носители на вещни права на собственост върху УПИ II-6 от кв.487, който недвижим имот е включен в свързано застрояване по см. на §5 т.22 ПЗР на ЗУТ с процесния недвижим имот, съставляващ УПИ III-7 от кв.487, местност „Център-Зона А”, поради което те са заинтересована страна по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. От ответната страна по делото не са представени писмени доказателства за датата на уведомяване на жалбоподателите за издадения административен акт, поради което трябва да се приеме, че подадената от тях жалба вх.№ ГР-70-00-455/11.05.2010г. е депозирана в преклузивния срок по чл.149 ал.1 АПК във вр.чл.215 ЗУТ и на тези две основания - чл.147 АПК и чл.149 АПК подлежи на обсъждане и произнасяне от съда относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

След изпълнение на задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК за цялостна проверка законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, АССГ намери, че Заповед № РД-09-50-597/19.04.2010 г. е издадена на основание чл.129 ал.2 ЗУТ от компетентния за целта административен орган, упражняващ правомощия, които са му надлежно делегирани. Кметът на Столична община със Заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. е делегирал на главния архитект на Столична община и на главните архитекти на райони в Столична община правомощията по чл. 136, ал. 1 от ЗУТ във връзка с устройствените планове. Обжалваният административен акт е издаден при спазване на установената форма по см. на чл.59 АПК, без да са допуснати съществени нарушения на

административно-производствените правила и няма противоречие с относимите материалноправни разпоредби, поради което е законосъобразен.

Административното производство е започнало при спазване на разпоредбата на чл.135 ал.3 ЗУТ по искане на заинтересованата страна [фирма], като заявлението за изработване на проект за изменение на плана за застрояване и РУП на УПИ III-7 от кв.487 е придружено от мотивирано предложение. Проектът е съгласуван на основание чл.136 ал.2 ЗУТ във вр.чл.121 ал.2 ЗУТ с Министерство на културата-НИОНКЦ с писмо изх.№ 2210/28.10.2009г. Представено е и геодезическо заснемане на Дирекция „Зелена система”, с което е спазено изискването на чл.19 ал.4 ЗУЗСО. Проектът е бил разгледан и приет от ОЕСУТ по см. на чл.128 ал.7 ЗУТ и съобщен по реда на чл.128 ал.3 ЗУТ. Не е допуснато нарушение по см. на чл.134 ал.2 т.6 ЗУТ, като при одобряване на проекта за изменение на плана за застрояване е взето съгласието на пряко заинтересования собственик, а това е [фирма], съгласно нотариален акт № 64, том III, рег.№ 6894, дело № 426/2005г., видно от заявление вх.№ ГР-70-00-455/22.06.2009г.

Липсата на задание по см. на чл.125 ал.1 ЗУТ и съгласуване по реда на чл.125 ал.5 ЗУТ не съставлява особено съществено нарушение на административната процедура, което да обуслови отмяната на акта. Съгласно чл.61 т.3 от Наредба № 8/2001 г., при изработването на РУП задание се използва по преценка на възложителя. Представеният проект е съгласуван с НИОНКЦ на основание чл.80 ал.3 във вр.чл.84 ал.1 ЗКН и е прието приложеното мотивирано предложение, неразделна част от проекта.

При одобряването на проекта не е допуснато нарушение по см. на чл.21 ал.2 ЗУТ, като същият е изработен, за да се покрие съществуващата калканна стена с УПИ II-6 от кв.487. Съгласно становището на вещото лице инж.Т. Т. и РУП, силует по [улица]и разрези А-А и Б-Б се установява, че предвиденото ново строителство с етажност М+6+А и 2-етажно пристрояване към него в УПИ III-7 се изграждат, като се допират изцяло по регулационната линия /калкан/ до съществуващите в УПИ II-6 шестетажна и двуетажна сгради. Този факт се потвърждава и от заключението на вещото лице арх.М. М., съгласно което предвиденото ново строителство в УПИ III-7 покрива калкана на съществуващата в УПИ II-6 шестетажна сграда, след което се отдръпва шестетажното застрояване на 3м. от регулационната линия, като при съществуващата двуетажна сграда в УПИ II-6, нейният калкан се покрива и с двуетажното застрояване, което е новопроектирано в УПИ III-7 от кв.487. Съгласно § 5 т.56 от ДР на ЗУТ „калканна стена” е външната стена на сграда или постройка без корниз или стреха и без отвори за врати и прозорци, разположена на вътрешната граница на поземлен имот. Съгласно становището на вещото лице арх.М.М. калканната стена на двуетажната сграда в УПИ II-6 завършва в покрива без стреха и без корниз. Съществуващите на място отвори на приземния /партерния етаж/ за прозорци не са изградени на базата на одобрен архитектурен план, а съгласно нормата на чл.82 ал.6 от Наредба № 7/2003г. заварена калканна стена може да се преустрои като фасада с отваряеми прозорци, ако между сградите в съседните имоти е спазено необходимото нормативно отстояние, или с прозорци с подпрозоречно разстояние от пода най-малко 1,6 м при разстояние между сградите, по-малко от нормативно необходимото. При покриване на калканната стена с ново застрояване в съседния имот, предвидено с подробен устройствен план, не се дължи обезщетение за закриването на такива прозорци. Проекта е съобразен с предписанията на чл.82 ал.1

и ал.2 от Наредба №7/2003г., относно покриването на калканната стена. Ето защо, предвиденото свързано застрояване между двата УПИ II-6 и III-7 е допустимо и законосъобразно одобрено. След като, 6-етажната и 2-етажната сграда в УПИ II-6 са разположени на страничната регулационна линия с УПИ III-7 с калканни стени, то бъдещото застрояване на УПИ III-7 трябва да се предвиди с напълно покриване на калканните стени на тези съществуващи сгради, както е процедирано в процесната хипотеза.

Процесният недвижим имот попада в зона „Ц2“- „устройствена зона на стария софийски център“, като допустимата съгласно т.10 от Приложение към чл.3 ал.2 на ЗУЗСО максимална плътност на застрояване е 60-80%, като по одобрения план е 80%, допустим К.- коефициент интензивност е 3.5-5.0 по плана е 5.0, допустимо минимално озеленяване- 20-30%, по плана е 20%, минималната височина на кота корниз не е ограничена. Височината на новопроектираната сграда в УПИ III-7 е 22.27м. и същата е съобразена с кота корниз на съществуващата на калкан сграда в УПИ II-6. При тези установени фактически констатации няма допуснато нарушение на ЗУЗСО.

Изработеният и одобрен РУП за УПИ III-7 от кв.487 съответства и на чл.113 ал.2 и ал. 4 ЗУТ във вр.чл.36 ЗУТ. Съгласно становището на вещото лице арх.М., при съществуващата двуетажна сграда в УПИ II-6, нейният калкан се покрива с новопредвиденото 2-етажно застрояване в УПИ III-7, след което останалата част от 6-етажното застрояване в УПИ III-7 се отдръпва на 3 м. отстояние от регулационната линия между двата имота на сервитутно отстояние от 3м. Спазено е условието на чл.35 ал.2 ЗУТ и чл.31 ал.4 ЗУТ, като и двата съседни недвижими имота са отредени за „обществено строителство“. Какво е фактическото ползване понастоящем на сградите в УПИ II-6 е без правно значение за законосъобразността на обжалваната заповед, тъй като и съгласно сега действащия ПЗР, одобрен със Заповед № РД-50-09-167/03.04.2002 г. УПИ II-6 от кв.487 е отреден за „обществено строителство.“

Съгласно нормата на чл.43 ал.1 ЗУТ за нови сгради необходимите места за гариране и/или паркиране задължително се осигуряват в границите на урегулирания поземлен имот. Видно от графичната част на ИПЗ и разрезите на РУП, паркирането е предвидено в границите на УПИ III-7 от кв.487, като е указано, като подземно „ПГ“. Аналогична е и разпоредбата на чл.18 ал.2 ЗУЗСО, съгласно който строителство на нови сгради се разрешава само, ако с инвестиционни проекти се осигурят необходимите места за паркиране и гариране в границите на урегулирания поземлен имот. Конкретното спазване на визираното изискване се доказва с инвестиционния проект, като не е предмет на РУП съгласно чл.113 ал.4 ЗУТ и чл.62 от Наредба № 8/2001г. да се посочат конкретните места и техния брой, съответно и необходима площ за гариране и паркиране.

С оглед на изложеното, оспорената заповед на главния архитект на Столична община е законосъобразна, поради което е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

При този изход на спора и с оглед заявената претенция с правно основание чл.143 АПК в полза на ответника следва да се присъдят разноските, направени при първото разглеждане на делото, които възлизат общо в размер на 350 лева-юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева и депозит за вещо лице от 200 лева, а на заинтересованата страна [фирма]- доказвания общ размер за производството при първото и новото разглеждане на делото на направените разноски възлиза на сумата от 640 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Л., Е. С. Т.-К., Д. В. С., С. Г. П., Б. Г. П., Ц. Г. Р., Д. Е. П., М. Н. П., В. К. Д. всички със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.3-5, чрез адв.Г. А. срещу Заповед № РД-09-50-597/19.04.2010 г., издадена от главния архитект на Столична община, като неоснователна.

ОСЪЖДА И. Л., Е. С. Т.-К., Д. В. С., С. Г. П., Б. Г. П., Ц. Г. Р., Д. Е. П., М. Н. П., В. К. Д. всички със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.3-5, адв.Г. А., да заплатят на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, сумата от 350 /триста и петдесет/ лева, разноски за производството.

ОСЪЖДА И. Л., Е. С. Т.-К., Д. В. С., С. Г. П., Б. Г. П., Ц. Г. Р., Д. Е. П., М. Н. П., В. К. Д., всички със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.3-5, адв.Г. А., да заплатят на [фирма], представлявано от С. Р. Г. с адрес: [населено място], [улица] сумата от 640 /шестстотин и четиридесет/ лева на основание чл.143 АПК.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен на РБ с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: